

úřad v druhé části nař. rozhodnutí, že st-l nebyl oprávněn prodávati v neděli uzeniny na porce, poněvadž provozuje v jedněch a týchž místnostech neodděleně živnost hostinskou i obchod s uzeninami a proto nesmí se zřetelem na ustanovení čl. IX zák. o nedělním klidu č. 21/1895 ř. z. ve znění zák. č. 125/1905 ř. z. provozovati ani živnost hostinskou. Tato část nař. rozhodnutí jest v rozporu se zmíněnou jeho částí první, a to jak po stránce skutkové, tak po stránce právní; kdežto totiž v první části nař. rozhodnutí klade se st-li za vinu, že prodával v neděli uzeniny po obchodnicku, a proto se potvrzuje trestní nález I. stolice, kterým byl st-l uznán vinným přestupkem cit. vyhlášky pro porušení nedělního klidu v živnosti obchodní, jest druhá část nař. rozhodnutí založena na skutkovém předpokladu, že st-l prodával v neděli uzeniny na porce a dopustil se proto přestupku zák. č. 21/1895 ř. z. ve znění zák. č. 125/1905 ř. z. o nedělním klidu proto, že v neděli provozoval živnost hostinskou a výčepnickou. Se zřetelem na tento rozpor není jasno, z kterého skutkového zjištění žal. úřad v nař. rozhodnutí vycházel a kterou právní normu položil tomuto rozhodnutí za základ. Tato nejasnost nař. rozhodnutí znemožnila nss-u, aby nař. rozhodnutí spolehlivě přezkoumal, a nezbylo proto než zrušiti nař. rozhodnutí podle § 6 zák. o ss, aniž bylo možno zabývati se námitkami stížnosti, zejména námitkou, že st-lova živnost prodeje uzenin jest prostorově úplně oddělena od živnosti hostinské a nelze proto i na tuto živnost vztahovati ustanovení o nedělním klidu.

Č. 11.170.

Policejní právo trestní: * Stanoví-li zákon, že »přestupky tohoto zákona jakož i předpisů na jeho základě vydaných« trestají správní úřady určitými tresty, je tím nejen stanovena trestní sazba na přestupky tohoto zákona, nýbrž je tím zároveň řečeno, že přestoupení ustanovení tohoto zákona, resp. předpisů na jeho základě vydaných, zakládá skutkovou podstatu přestupku stíhaného správními úřady.

(Nález ze dne 24. března 1934 č. 5266.)

V ě c: Estera P. v R. proti zemskému úřadu v Bratislavě o policejní přestupek.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á p r o b e z d ů v o d n o s t.

D ů v o d y: Rozsudkem policejního komisařství v Rožňavě ze 7. srpna 1931 byla st-lka uznána vinnou přestupkem § 1 zák. č. 55/28 Sb., jehož se dopustila tím, že dne 9. července 1931, jdouc směrem z Maďarska překročila hranice Čsl. republiky v B. s řádným cestovním pasem vydaným pasovým oddělením maďarského král. hlavního policejního kapitánátu v Budapešti dne 16. května 1931, a byla odsouzena k peněžitě pokutě 3.000 Kč, pro případ nedobytnosti k 10dennímu uzamčení. Nař. rozhodnutím byl tento rozsudek potvrzen.

O stížnosti podané na toto rozhodnutí uvážil nss toto:

Na prvním místě vytýká stížnost, že nedbání zákazu obsaženého v § 1 zák. č. 55/1928 Sb., pro jehož přestoupení byla st-lka potrestána, není přestupkem, nýbrž jen překročením určitého příkazu, které trestem stíhati nelze. Rozvádějíc tuto námitku uvádí stížnost, že podle § 1 zák. čl. XL:1879 jen ten čin je přestupkem, který zákonem, min. nařízením anebo statuty je za přestupek prohlášen, přestoupení zákazu obsaženého v § 1 zák. č. 55/1928 Sb. za přestupek prohlášeno není. Tento nedostatek zák. není podle názoru stížnosti odstraněn ustanovením § 12, který obsahuje jen trestní sazbu, neboť se tu předpokládá, že zákon určité činy za přestupky již kvalifikoval, tomu tak však není, a obsahuje tedy § 12 trestní sazbu na přestupky, které neexistují.

Nss neuznal toto stanovisko stížnosti správným.

Jest ovšem pravda, že k trestnosti nějakého jednání nestačí pouhý zákaz tohoto jednání a že nutnou podmínkou trestnosti vydaného zákazu jest, aby jeho přestoupení bylo prohlášeno za trestné, a že tudíž za přestoupení zákazu lze uložit trest jen, je-li zákaz spojen se zákonnou sankcí trestní. To plyne nejen z § 1 zák. čl. XL:1879 stížností dovolaného, ale i z ustanovení § 111 úst. listiny, podle něhož lze tresty hroziti a je ukládati pouze na základě zákona. Má tedy stížnost pravdu v tom, že přestoupení zákazu nelze stíhati trestem, není-li zákonné normy, podle které za přestoupení tohoto zákazu lze trest uložit. Stížnost se však mylí, domnívá-li se, že na přestoupení zákazu obsaženého v § 1 zák. č. 55/1928 Sb. trest stanoven není, a že tedy toto přestoupení nezakládá skutkové povahy přestupku stíhatelného trestem. Stanoví-li se v § 12 zák. č. 55/1928 Sb., že »pokud nejde o čin přísněji trestný, trestají přestupky tohoto zákona, jakož i předpisů na jeho základě vydaných, politické úřady I. stolice trestem na penězích až do 5.000 Kč nebo trestem na svobodě do 14 dnů«, je tím stanovena nejen (jak tvrdí stížnost) trestní sazba na přestupky tohoto zákona, ale je tím zároveň řečeno, že nedbání ustanovení tohoto zákona je přestupkem stíhatelným politickými úřady, resp. státními úřady policejními (§ 14 cit. zák.), a že tedy přestoupení zákazů, resp. nedbání příkazů obsažených v tomto zákoně zakládá skutkovou podstatu trestních činů stíhatelných úřady politickými (státně-policejními), nejde-li arci o čin stíhatelný soudem. Z toho, co bylo uvedeno, plyne nesprávnost právního názoru stížnosti, že na nedbání, resp. překročení zákazu normovaného v § 1 cit. zák. o cestovních pasech trestní sankce zákonem stanovena není.

Zbývá námitka, že st-lka nespáchala přestupku kladeného jí za vinu proto, že se oprávněně pokládala za státní občanku maďarskou a proto používala správně maďarského cestovního pasu, ježto listina o přijetí za maďarskou občanku státní jí byla vydána. Neodůvodněnost této námitky plyne — jak správně uvádí odvodní spis, podaný žal. úřadem — z ustanovení § 36 zák. čl. L:1879 (ve spojení s §em 1 zák. č. 449/1919 Sb.), podle něhož čl. státní občan, který jest zároveň občanem jiného státu, pokládá se za čl. státního občana potud, pokud neztratí státního občanství čl. ve smyslu tohoto zákonného článku. V rozhodné době

nebyla st-lka ještě ze státního svazku čsl. propuštěna a byla tedy státní občankou čsl. Proto ani zmíněná námitka stížnosti nemůže zvrátiti zákonitost rozhodnutí vzatého v odpor stížností.

Č. 11.171.

Stavební právo. — Řízení správní (Slovensko):
Za účinnosti zák. č. 125/1927 Sb. je proti rozhodnutí okr. úřadu stran připojení domu k uliční kanalisaci ve velké obci na Slov. přípustno odvolání na zem. úřad.

(Nález ze dne 24. března 1934 č. 5556.)

V ě c: Vdova po Jos. S. a spol. proti okresnímu úřadu v Trenčíně o připojení k uliční kanalisaci.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro vadnost řízení.

D ů v o d y: Městská rada v Trenčíně uložila rozhodnutím z 2. prosince 1929 Josefu S., majiteli domu v T. na základě § 8 městského kanalisačního statutu, vydaného dne 7. května 1910 a schváleného municipálním výborem dne 25. května 1910, aby do 30 dnů dal odvádění dešťové vody ze své budovy podle předpisu §§ 12 a dalších zmíněného statutu tak zřídit, aby dešťová voda s jeho střechy odtékala přímo do kanalisační sítě a nikoliv na dvůr a do zahrady Jakuba B. a neomáčela i zeď domu inž. Jaroslava R.; dále bylo v tomto rozhodnutí uvedeno, že nebude-li uposlechnuto tohoto »nařízení«, bude zmíněné opatření provedeno úřadem samým na útraty Josefa S., kteréžto útraty budou v případě neplacení vymáhány adm. cestou »na způsob veřejných daní«.

Okresní úřad v Trenčíně nař. rozhodnutím zamítl odvolání Josefa S. do zmíněného rozhodnutí městské rady, toto rozhodnutí schválil a uložil Josefu S., aby svůj dům, jakož i celý pozemek do 30 dnů odvodnil do uliční kanalisace a přestavěl odkapové žlaby na straně k sousedu Josefu B. tak, aby se střechy a podsklepení budovy odváděly dešťové vody rourami do kanalisace na dvůr Josefa S.; dále bylo v nař. rozhodnutí uvedeno, že neuposlechně-li Josef S. tohoto »nařízení« bude práce provedena z moci úřední na jeho náklad. — — —

Maje rozhodovati o stížnosti, kterou na toto rozhodnutí okr. úřadu podali dědici po Josefu S., musel se nss především z povinnosti úřední zabývatí otázkou, zda žal. úřad označil právem své rozhodnutí jako konečné rozhodnutí ve smyslu § 5 zák. o ss. V tomto směru dospěl nss k těmto závěrům:

Nař. rozhodnutí bylo vydáno okr. úřadem na Slov. dne 3. září 1930, tedy již v době, kdy na Slov. byl v účinnosti zák. č. 125/1927 Sb. o organizaci politické správy. Podle čl. 8 cit. zák. lze se, pokud opravný prostředek není vyloučen, z rozhodnutí okr. úřadu odvolati k zem. úřadu. Že by proti rozhodnutí okr. úřadu vydanému ve věci, o kterou jde v dnešním případě, totiž ve věci připojení k uliční kanalisaci ve velké obci na Slov., byl opravný prostředek vyloučen, nss neshledal.